

# Zaman Amansız Acım

– Nuray AYHAN · 23 Mayıs 2015

---

Bir kuytuya bıraktım içimdeki ahraz çocuğu  
Dilsiz hıçkırıklarla sığınmış bir şiirin satırlarına  
Ötenazi isteyen sanrılar çırpınıyor kanadı kırık bir kuşun gök tavanında  
Mavi uyuşmuş ellerimin hazan mevsiminde  
Çizemem tuvale bahar muştularını  
Ve bir gün öncenin telaşları yağar  
Hazan ikliminin son perdesinde  
Islak sarı bir hüzün düşer şakaklarıma  
Solmuş güller gibi dökülür yapraklarım

Bir kuytuya bıraktım içimdeki ahraz çocuğu  
Dilsiz hıçkırıklarla sığınmış bir şiirin satırlarına  
Öyle ki yoksulluk sinmiş göbek bağıyla lehçesidir kesilen umutları  
Yırtılan zamanın nasır tutmuş acısı inletir afaki  
Bir kaç kere gördüğün yalan yüzlü baharlara aldırma  
Gönül bu saltanatı bozuk düzene sen mi dur diyeceksin  
Vay ki benden öte bir şey var  
Mazinin külleri akşamın göçüş'üne ağıt yakar  
AŞK bu zamanın kabuklarını soyup  
Libası yırtık hayalleri yıkan inanılmaz bir oyun  
En yakın yalnızlık yakışır kimsesizliğime

Bir kuytuya bıraktım içimdeki ahraz çocuğu  
Dilsiz hıçkırıklarla sığınmış bir şiirin satırlarına  
Ağlamayı unutmuş kurak şimdi s/özlerimin şiiri  
Nuray Ayhan...